మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

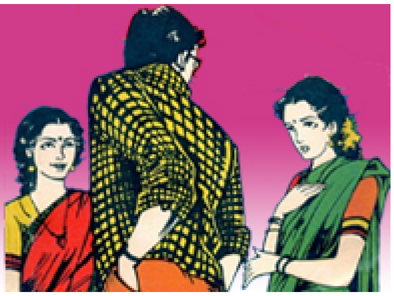

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. ‘గుడ్డి ‘ సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా – సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటిలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ – కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా – మౌళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

❀❀❀

వందనాలు.. వందనాలు... తలపుల హరిచందనాలు

ఈ కథలో సహజత్వం ఎందరో ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని పాత్రలుగా మలుచుకోవడం జరిగింది. చెప్పి కొందర్ని చెప్పకుండా మరికొందర్నీ వాడుకున్నా అందరూ సహృదయంతో నన్ను మన్నించి, ఆశీర్వదించి, అభినందించారు. వారందరికీ ఈ కథను సీరియలైజ్ చేసిన ‘పల్లకి ‘ కందనాతి చెన్నారెడ్డిగారికి, సి.శివప్రసాద్ గారికి లిఖితపూర్వకంగా, మౌఖింగా ఆశీస్సులనందించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ముఖ్యంగా తన పేరుని, తనకు సంబంధించిన ఇన్‌ఫర్మేషన్‌ని వాడుకోడానికి అనుమతిచ్చి, నేను రాసిన ఏ ఒక్క పదాన్నీ మార్చకుండా నైతికంగా ఎంతో ప్రోత్సాహాన్నిచ్చిన నవలా రచయిత.. శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారికి నా కృతజ్ఞతలు

రాజా.

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

"మా డాడీ మీకు తెలుసు కదూ?

"ఎవరాయన?"

"మరి.. మరి" అంటూ సందేహంలో పడిపోయిందామె.

"ఊహూ" అన్నారు మౌళవిక, జయశ్రీ ఏకకాలంలో.

"మీరిక్కడ స్టాఫ్ కాదా?"

"ప్చ్" అంటూ పెదవి విర్చారు.

"మరయితే ఆ ఆటోకి డబ్బులెందుకిచ్చారు?" అని అన్నాడాయన విస్తుపోతూ.

"మీరిమ్మన్నారు"

"భలేవారే అయామ్ సారీ" జేబులోంచి ఐదురూపాయల నోటు తీసి ఇచ్చి 'చెప్పండి ఏంకావాలి?' అని అడిగాడు ఎంతో సౌమ్యంగా.

"జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తిగారని."

"అయితే మీరు యింటికి వెళ్ళిపోవటం బెటర్. ఎందుకంటే మీరిలా వెయిట్ చేస్తూనే ఉంటారు. పదకొండుకో, పదకొండున్నరకో లీవ్ లెటర్ రావచ్చు. ఇంటికి వెళ్ళిపోవడమే బెస్టులెండి."

"అడ్రస్సు తెలీదండి"

"విజయనగర్ కాలనీలో ఉంటాడని తెలుసు కానీ నాకూ కరెక్టుగా తెలీదండి. ఉండండి. ఇక్కడ రవివర్మ అని మంచి కోపరేటివ్ పర్సన్ ఉన్నాడు. అతన్ని అడిగి చెప్తాను. అసలతను ఈపాటికే వచ్చెయ్యాలి."

అంటూ అటూ ఇటూ కలియచూశాడతను. గబగబా అంగలు వేసుకుంటూ మోటార్ సైకిల్ స్టాండ్ దగ్గరకెళ్ళి 'వర్మా..వర్మా' అంటూ అరిచాడు.

"ఏంటి గురూ అరుస్తున్నావు. ఇవాళెవరు నీ బలిచక్రవర్తులు?" అంటూ అడిగాడు రవివర్మ కాంటిన్‌లోంచి బయటకివస్తూ.

"నేనొచ్చేసరికి ఈ చెట్టు దగ్గర ఉండమన్నానా. నేను రాకుండానే కాంటిన్‌కి వెళ్ళిపోయావేంటి? పాపం ఇవాళ ఈ లేడీస్ అనవసరంగా బలయిపోయారు. అర్జంట్‌గా అయిదు రూపాయలు తియ్యి వాళ్ళకిచ్చెయ్యాలి" అన్నాడతను. రవివర్మ జేబులోంచి పర్సు తీసేసుకుంటూ.

"ఫర్వాలేదు రేపు నువ్వు హేండివ్వకుండా డిపాజిట్‌లా ఉంచుతాన్లే"

మౌళవిక, జయశ్రీ విపరీతంగా ఆశ్చర్యపోతున్నారు ఈ లావాదేవీలకి.

"సారీ అండీ నా పేరు రవివర్మ. మావాడు మీకు అనవసరంగా ట్రబులిచ్చినట్టు ఉన్నాడు" అన్నాడు రవివర్మ వారిద్దరి దగ్గరికి వచ్చి.

"పెద్దగా ఇవ్వలేదులే తిరిగి నా దగ్గర డబ్బులిచ్చేశానుగాని ముందు వాళ్ళకి జీడిగుంట అడ్రస్ చెప్పు" అన్నాడతను పర్సు రవివర్మ జేబులో పెట్టేస్తూ.

"పేరుకి చాలా మంచి కవి. ఈయనెప్పుడూ ఇంతేనండి మేము ముద్దుగా అనిరుద్ధకుమార్ అని పిల్చుకుంటాం అంటే అన్నీ రుద్దేవాడని. మా మధ్య యివి చాలా మామూలులెండి."

"ముందు వాళ్ళకి అడ్రసు ఇవ్వు వర్మా. చాలా అర్జంట్‌గా ఉన్నారు. మన ఋణానుబంధ చరిత్ర తర్వాత వివరంగా విశదీకరిద్దువుగాని" అన్నాడాయన.

"విజయనగర్ కాలనీలో సెయింట్ ఆన్స్ హైస్కూలుందాండి ఆ స్కూల్ పక్కగా ఉన్న రోడ్డులో తిన్నగా పైకిపోతే రైట్ సైడ్ చివరి ఇల్లండి ఇక్కడ ఎవర్నడిగినా చెబుతారు" అన్నాడు రవివర్మ.

"చాలా థ్యాంక్సండీ మళ్ళీ ఎప్పుడయినా యిలా వచ్చినప్పుడు మిమ్మల్ని తీరికగా కలుస్తాం సార్. అన్నట్టు ఈయనపేరు" అంటూ అడిగింది జయశ్రీ

"ఒద్దులెండి. బయట ఈయన మంచి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. మమ్మల్ని కలవడానికి సరదాగా వస్తూంటాడు. మేం ఈయన చేత పాటలు రాయించుకుంటాం. అంతగా కావాలంటే ఇక్కడికొచ్చిన 'విఖ్యాత కవి సార్వభౌమ' అని అడిగితే చాలు.

ఏ.ఐ.ఆర్‌లో బయలుదేరిన పదినిముషాల్లో జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి ఇంటి ముందున్నారు వారిద్దరూ.

"లేరండీ నిర్మాత రాఘవగారి రికార్డింగ్ థియేటర్‌కి వెళ్ళారు" అన్నారింట్లో.

"అదెక్కడుందండీ?"

"పద్మాలయా స్టూడియోకి వెళ్ళేదారిలో ఉందండి. ఉదయాన్నే వెళ్ళారాయన."

"కూడా ఆదివిష్ణుగారు ఉన్నారండీ?" అడిగింది మౌళవిక.

"ఆ...ఆ ఇద్దరూ కలిసే వెళ్ళారు."

"జై.. హరియప్" అంటూ ఆటోలోకి గెంతిందామె.

"రిటర్న్ నయి ఆతేతో పన్ ద్రా రూపై దేనా పడ్తాజీ" అన్నాడు ఆ ఆటో డ్రయివర్.

"పర్వానై ఛలో."

ఒద్దని వారిద్దామనుకుంది జయశ్రీ కానీ మౌళవిక టెన్షన్ సంగతి తెలిసి ఊరుకుంది.

బేరం చేయకుండా, తగువాడకుండా పదిహేను రూపాయలకు ఒప్పుకోవడంతో మరింత రెచ్చిపోయాడు ఆటో డ్రయివర్.

"యే..సుబ్బిరామిరెడ్డి కా ఘర్ హై.. యే నాగేశ్వరరావు కా ... యహా హై అన్నపూర్ణా స్టూడియో. యే బాజూ జాతేతో భాగ్య నగర్ స్టూడియో ఆతా, యే చంద్రబాబు నాయుడు కా గర్ హై. వో హీ హై పద్మాలయా స్టూడియో" అంటూ టూరిస్టు గైడ్‌లా అన్నీ చూపించుకుంటూ పోయాడు హుషారుగా.

"ఎక్కడికో వెళ్ళారండి ఎప్పుడొస్తారో తెలియదు" అంటూ చెప్పాడు అక్కడ ప్రొడక్షన్ అసిస్టెంట్.

"ఏం చేద్దాం విక్కీ ఆటోలో వెనక్కి పోదామా? తిప్పి పంపేద్దామా?"

"వెనక్కిపోయి ఏం చేస్తాం. ఎలాగయినా సరే ఆదివిష్ణుని కలిసి తీరాలి ఇవాళ మనం. ఆటో పంపెయ్ ఎంతసేపయినా ఇక్కడే వెయిట్ చేద్దాం."

మౌళవిక స్వరంలో వినిపించిన ధృఢ నిర్ణయానికి మనసులోనే మెచ్చుకుంటూ ఆటోని పంపేసిందామె.

మధ్యాహ్నం రెండయింది.

ప్రొడక్షన్ అసిస్టెంట్‌లు, రికార్డింగ్ థియేటర్‌కి సంబంధించిన వ్యక్తులు అటూ ఇటూ తిరుగుతూనే ఉన్నారు హడావిడిగా.

"మధ్యాహ్నం భోజనానికి రారండీ?" అని అడిగింది మౌళవిక మొదట కనిపించిన అసిస్టెంట్‌ని.

"భోజనం చేసే బయలుదేరారండి. అందుకే ఎప్పుడొస్తారో తెలీదన్నాను." అంటూ లోపలికి వెళ్ళి టీలు పట్టించుకుని వచ్చాడతను.

ఉదయం నుంచి టిఫిన్ కూడా చెయ్యకుండానే తిరుగుతున్నారేమో ఒక్క గుటకలోనే జుర్రేశారిద్దరూ.

"దగ్గర్లో హోటల్ కూడా ఉన్నట్టు లేదు. సమోసాలు అయినా తిని వచ్చేవాళ్ళం" అంది జయశ్రీ

"అక్కర్లేదు జై. ఇప్పుడే టీ తాగాంగా. దెబ్బతో ఆకలి చచ్చిపోతుందిలే" జయశ్రీ కంటనీరు గిర్రున తిరిగింది. కష్టం అంటే ఏమిటో ఎరుగని మౌళవిక ఉన్న పరిస్థితికి ఎదుర్కొంటున్న విధానానికి.

"విక్కీ ఒక విధంగా ఈ కండిషన్‌కి నేను బాధ్యురాలననే అనిపిస్తోంది. నన్ను క్షమించు ప్లీజ్."

"అదేమిటి జై నువ్వెలా రెస్పాన్సిబుల్ దీనికి?"

"ఈ అనుమానం తీర్చుకోమని చెప్పింది నేను ఆ రోజు రీలు పాడుచేసి సంయుక్త అలా అనడానికి అవకాశం ఇచ్చింది నేను. లేకపోతే మహారాణిలా వుండే నీకు ఈ కటిక ఉపోషం ఏమిటి చెప్పు?"

"నువ్వే చెప్పావుగా ఏ మనిషికైనా ఎంతటి దౌర్భాగ్యాన్నైనా సహించే శక్తి ఉంటుందని అది నిజం జై. నాకసలు ఉదయం నుంచి భోంచెయ్యలెదని, టిఫెన్ తినలేదని ఆ ధ్యాసేలేదు. నేను ఎంత త్వరగా ఈ సస్పెన్స్ నుంచి బయటపడతానా అని వుంది అంతే కాకపోతే దీనికంతటికీ నువ్వు కారణం అనుకుని కుమిలిపోకు. నువ్వేం చేసినా నా మంచికే చేస్తావని నా నమ్మకం నాకుంది."

సుమారు ఆరున్నర అవుతుండగా పోర్టికోలో కారు ఆగింది. ఆదివిష్ణు, నిర్మాత రాఘవ దిగారు.

"మార్నింగ్ నుంచి ఆదివిష్ణు గారి కోసం వెయిట్ చేస్తున్నారు వీళ్ళు" అని చెప్పాడు ఆ ప్రొడెక్షన్ అసిస్టెంట్. 'రె.. వీళ్ళు నాకు తెలుసు గురువా అంటూ విజిటర్స్ చెయిర్స్ పక్కకి వచ్చి 'సారీ అండి ఉదయం నుంచి పిచ్చిగా తిరగాల్సి వచ్చింది' అన్నాడు ఆదివిష్ణు.

"మీతో చిన్న పనుందండి. మీరింకా ఇక్కడే ఉంటారా?" అడిగింది మౌళవిక.

మల్లాదిని గురించి ఎంక్వయిరీ నలుగురు ముందు చెయ్యొద్దని తను చెప్పిన మాటను ఇంత నిస్త్రాణ దశలో కూడా ఆమె గుర్తుపెట్టుకున్నందుకు మనసులోనే అభినందించింది జయశ్రీ

"ఇప్పుడిక్కడ పనేం లేదండీ ఇంటికి బయల్దేరడమే."

"అయితే ఆదివిష్ణు మీరు కారులో వెళ్ళి వెనక్కి పంపించండి. వీళ్ళని కూడా ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ డ్రాప్ చెయ్యండి" అన్నాడు నిర్మాత రాఘవ.

"చెప్పండి ఏమిటి పని అన్నారు?" అడిగాడూ ఆదివిష్ణు కారులో కూర్చున్నాక.

"జీడిగుంటగార్ని మీతో చూడొచ్చనుకున్నాం" అంది జయశ్రీ ఎలా మొదలు పెట్టాలో తెలియాక.

"మీరు భలేగా ఉన్నారండి. ఎంతదూరంలో ఉన్నా ఎంతసేపు పట్టినా అలా రచయిత కోసం చూస్తూ ఉంటారా? మరోలా అనుకోకండి. ఏదో చిన్న సందేహం వచ్చి అడిగాను. మధ్యాహ్నమే జీడిగుంట ఏ.ఐ.ఆర్‌కి వెళ్ళిపోయాడు."

"అంటే మీకు మేం మల్లాదిగారికి అడ్రసు ఇమ్మనమని అడిగిన సంగతి గుర్తుందన్నమాట."

"అదెలా మర్చిపోగలనండీ? ఆ అడ్రసు అతనికిచ్చాను. కలిశాడా?"

"ఆయనకే ఇచ్చారాండి?" అంది మౌళవిక ఉత్సుకతతో.

"ఆ.. అక్షరాలా మల్లాదికే ఇచ్చాను. ఏం ఇంకా కలవలేదా?" అడిగాడు ఆదివిష్ణు సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ.

"కలిశారండీ. మీరు, జంధ్యాలగారు మంచి ఫ్రెండ్సు అని చెప్పారు నిజమేనా అండీ?"

"స్నేహానికి విలువ, ప్రాణం యిచ్చే వ్యక్తుల్లో జంధ్యాల ఒకరండి. నిజం చెప్పాలంటే నాకు బెస్టు ఫ్రెండ్సులో జంధ్యాల మొదటివాడు.

"ఏం జంధ్యాలగారితో ఏమయినా పనిఉందా?"

"అవునండి" అంది జయశ్రీ

"ఆయనకో లెటర్ ఇమ్మని మల్లాదిగారు ఇచ్చారు. ఈ రెండు మూడురోజుల్లో ఆయన హైదరాబాద్ వస్తున్నారండీ?" అంది మౌళవిక.

"నాకు అటువంటి మెసేజ్ ఏదీ లేదండీ. పోనీ పోస్టు చేసెయ్యలేకపోయారా?"

"పర్సనల్‌గా యిమ్మన్నారండీ. ఆయన అవుట్ డోర్స్‌లో ఎక్కువగా ఉంటారు కదండీ. ఇంటికొచ్చి చూసుకునేసరికి లేటవుతుందని ఎక్కడుంటే అక్కడికే వెళ్ళి ఇమ్మన్నారండి."

"ఓ పని చెయ్యండి. రేపు ఉదయం బాలూ ఇక్కడికి వస్తున్నాడు. అతనికిచ్చెయ్యండి ఖచ్చితంగా జంధ్యాలకి అందితీరుతుంది. ఒకవేళ ఆయన మద్రాసులో లేకపోయినా ఎక్కడ వున్నాడో ఎప్పుడొస్తాడో అన్నీ వివరంగా బాలూకే తెలుస్తాయి" అన్నాడు ఆదివిష్ణు.

"బాలూ అంటే యస్పీ బాలసుబ్రహ్మణ్యం గారేనాండీ?"

"అవునండీ."

"వచ్చి ఎక్కడ దిగుతారండీ?"

"అశోకాగానీ, బంజారాగాని ట్రై చెయ్యండి. తప్పకుండా దొరుకుతాడు."

"థాంక్యూ సార్. ఆ జంక్షన్ దగ్గర ఆపేస్తారా దిగిపోతాం" అంది మౌళవిక.

"అలాగేనండి" అంటూ ఆపమని డ్రైవర్‌కి చెప్పాడు ఆదివిష్ణు.

మళ్ళీ థాంక్స్ చెప్పి సెలవు తీసుకున్నారిద్దరూ.

"ఏంటి విక్కీ తెగ కోసేశావు. పర్సనల్‌గా లెటర్ ఇమ్మన్నారంటూ" అడిగింది జయశ్రీ ఇంటివైపు సందులోకి తిరుగుతూ.

"మరి ఆదివిష్ణుగార్నే అడిగెయ్యమంటావా?" ఏమండీ మిమ్మల్ని స్టూల్ మీద నిలబెట్టి జంధ్యాలగారు మేజిక్ చేశారట ఆ సమయంలో మల్లాదిగారు ప్రక్కనే ఉన్నారట నిజమేనా అని?

"అడిగితే తప్పేముంది?"

"అలా అయితే మనం ఆయన్ని అనుమానిస్తున్నట్లు ఆదివిష్ణుగారికి తెలిసిపోదూ?"

"వెరీగుడ్ విక్కీ. ఈ ప్రయత్నంలో నువ్వు ఖచ్చితంగా విజయం సాధించి తీరుతావు. మంచి బాలెన్స్ వచ్చింది నీలో" అంది జయశ్రీ ఆమె భుజం తడుతూ.

"అవునూ. ఎలాగూ మల్లాదికే ఆ చీటీ ఇచ్చానని ఆదివిష్ణు చెప్పారు కదా! ఈ ఇన్వెస్టిగేషన్ చెయ్యాలా మనం ?" అని జయశ్రీ అడిగింది భోజనాలయ్యాక పడుకోబోతూ.

"చేసి తీరాలి జై.. 'ఆదివిష్ణు చేతిలోంచి ఆ స్లిప్పు ఎంతమంది చేతులైనా మారి ఉండొచ్చు కదా' అంది సంయుక్త. అలాగే ఆ మల్లాదిగారి చేతిలోంచి కూడా మారి ఉండొచ్చు కదా. ఈయన అసలు మల్లాది అవునా కాదా అన్నది తేలేవరకు మనం ఇలా కష్టపడవలసిందే తప్పదు" అంది మౌళవిక ధృఢంగా.

శారీరకంగా, మానసికంగా ఎంతో అలసిపోయిన వారిద్దరూ అతి తొందరగానే నిద్రలోకి జారుకున్నారు.

12

తెల్లవారుఝామున సుమారు నాలుగు గంటలకి ఎవరో కొట్టినట్టు మెలుకువ వచ్చింది మౌళవికకి.

"జై..జై" అంటూ జయశ్రీని తట్టింది.

చివాలున లేచి కూచుందామె "ఏంటి విక్కీ మళ్ళీ పాడుకలేమైనా వచ్చిందా?" అంటూ.

"అబ్బెబ్బే అదేం కాదు. మద్రాసు నుంచి యస్పీ బాలసుబ్రహ్మణ్యంగారు వచ్చే ఫ్లయిట్ ఎన్ని గంటలకి వస్తుందో ఫోన్ చేసి కనుక్కోనా?"

తలెత్తి చూసింది జయశ్రీ 'మానసికంగా ఎంత నలిగిపోతోందీ పిచ్చిది' అన్నట్టుగా.

"హాల్లో పడుకున్న యాదగిరి లేచి వింటే?"

పొరపాటే అన్నట్టు పెదవి విరుస్తూ తలాడించింది మౌళవిక.

"ఉండు ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ మెల్లగా హాల్‌లోకి వచ్చింది జయశ్రీ పేపరు తీస్తుండగా అనుకున్నంత అయింది.

యాదగిరి లేచాడు "ఏంటమ్మా" అంటూ.

"నిద్రపట్టకపోతే ఏదైనా చదువుదామని అని పేపరు తీసుకుని లోపలికి వచ్చిందామె.

"చెప్పానా చీమ చిటుక్కుమంటే చాలు పుటుక్కుమని లేస్తాడు" అంది మౌళవికతో.

"అందుకే డాడీకి కుడిభుజం అయ్యాడు మరి"

పేపరు విప్పి ఫ్లయిట్ ఎరైవల్స్ చూశారిద్దరూ. ఏడుగంటలకి వస్తుంది మద్రాసు నుంచి.

"ఆయన ఏ హోటల్‌లో దిగుతాడో ఏంటో? ఎయిర్ పోర్టుకి వెళ్ళిపోదామా?"

"ఫ్లయిట్ ఎన్ని గంటలకి వచ్చినా సరే ఎనిమిదిన్నరలోగా మనం యిల్లు కదలడానికి వీల్లేదు. యాదగిరి మీ డాడీకి చెపితే ఆయనకేం సమాధానం చెప్తాం?"

"మనం వెళ్ళేసరికి ఆయన ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోతే?"

"విక్కీ నువ్విప్పటిదాకా ఎవరికీ ఏ అన్యాయం చెయ్యలేదు. నేనూ అంతేననుకుంటున్నాను. మంచి మనసుతో చేసే ప్రతిపనికీ ప్రకృతి కూడా సహకరిస్తుందని, తప్పకుండా మనకి అనుకూలంగానే అన్నీ జరుగుతాయి. నాకా విశ్వాసం ఉంది. కాస్త ఓపిక పట్టు" అంది జయశ్రీ ఆమె మాటలు వేదమంత్రాల్లా పనిచేశాయి.

ఎనిమిదిన్నరవరకూ ఎంతో నిగ్రహంగా గడిపింది మౌళవిక.

సుమారు తొమ్మిదవుతుండగా హోటల్ బంజారాలో అడుగుపెట్టారు యిద్దరూ. లోపలికి అడుగు పెడుతూనే చల్లగా అరికాళ్ళని స్పృశించే ఎయిర్ కండిషన్ గాలి, ఆ పక్కనే అద్దాలలోంచి ఫోటోజెనిక్‌గా కనిపించే చిన్న కొలను. ఒక్క క్షణంపాటు యిహలోకాన్ని మురిపించేటంత మనోహరంగా ఉందక్కడ.

"హాజ్ మిష్టర్ యస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం ఫ్రమ్ మద్రాస్ చెక్ డ్ ఆన్ ప్లీజ్" అని అడిగింది జయశ్రీ

"యా.. రూమ్ నెంబర్ ఫోర్ జీరో వన్. బట్ హి హాజ్ గాన్ అవుట్" అంది రిసెప్షనిస్టు.

"డు యు హేవ్ ఎనీ అయిడియా వెన్ హి కమ్స్ బ్యాక్."

"నో.. ప్లీజ్" అంటూ అప్పటికే బిక్కచచ్చిపోయి వున్న మౌళవిక ముఖంలోని నైరాశ్యాన్ని చూసి "సమ్ బడీ ఇన్ హిజ్ రూమ్. ఇఫ్ యు వాంట్ యు కెన్ చెకప్ విత్ దెమ్" అందామె. వెయ్యి ఏనుగుల బలం వచ్చినట్టయింది ఇద్దరికి. రెండున్నర నిమిషాల్లో రూమ్ నంబర్ నాలుగువందల ఒకటి ముందున్నారు.

"ఇంత పెద్ద హోటల్‌లో రూమ్స్‌కి బెల్ లేకపోవటం విచిత్రం కదూ" అంది జయశ్రీ తలుపు తడుతూ.

"వెల్ కమ్ గ్రూప్స్ హోటల్స్‌లో అంతేట. మా డాడీ చెప్పారు."

తలుపు తెరుచుకుంది. పత్తికాయల్లాగా విచ్చుకున్న పెద్ద కళ్ళతో ఉన్న ఓ తెల్లటి అమ్మాయి మొహం బయటపెట్టి "ఎవరూ?" అని అంది.

"బాలసుబ్రహ్మణ్యంగారు" అంటూ నసిగింది మౌళవిక. "లేరండి రికార్డింగ్‌కి వెళ్ళారు"

"రికార్డింగ్?" అంటూ ఆశ్చర్యపోయిందామె. ఎందుకంటే అంతవరకూ హైదరాబాద్ రికార్డింగ్స్‌లో బాలసుబ్రహ్మణ్యం పాడినట్టు ఎక్కడా చదివినట్టు గుర్తులేదు.

"వసంతా.. ఎవరదీ?" అంటూ లోపల్నించి ఓ గొంతు ప్రశ్నించింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments